

Tuần Báo Vô Vi

28 tháng 5 năm 2017

Số 344

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Mượn danh thầy quyền tiền có tội hay không ?
2. Lập trường không thay đổi có ích lợi gì không ?
3. Cảnh thiên nhiên thu hút có ích lợi gì không ?
4. Người đời không có cơ hội nhìn qua kỳ quan tận mịt thì khi chết tâm bất an tại sao ?
5. Sử sách để lại có hữu ích gì không ?
6. Tâm bất phục có hữu ích gì không ?
7. Cuộc thay đổi có hữu ích gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 12/08/99 6 : 23 AM 1) Hỏi: <i>Mượn danh thầy quyền tiền có tội hay không ?</i> Đáp: Thưa mượn đạo tạo đời thật sự có tội dẫn sai đường tu. Kệ : Lập luận biểu bày thêm loạn động Tuyên truyền tạo cảnh thuyết lòng vòng Chơn tu khó có thêm rắc rối Khó tiến khó tu khó được trong.	Montréal, 13/08/99 6 : 47 AM 2) Hỏi: <i>Lập trường không thay đổi có ích lợi gì không ?</i> Đáp: Thưa lập trường không thay đổi rất có ích lợi là mọi người dễ cộng tác. Kệ : Thực hành thanh tịnh vẫn tiến thân Trí ý phân minh rõ tiến trình Đời đạo vuông tròn không méo mó Thành tâm tu luyện lại càng minh.
Niagara Falls, 14/08/99 10 : 00 AM 3) Hỏi: <i>Cảnh thiên nhiên thu hút có ích lợi gì không ?</i> Đáp: Thưa cảnh thiên nhiên biểu hiện sự tự nhiên và hồn nhiên, mọi người cảm thấy rất dễ chịu. Kệ : Quy nguyên chơn lý rõ thâm tình Trời đất an vui rất đẹp xinh Hồn độn rồi đâu cũng được đẹp Hùng hồn chất phác chuyển tiến trình.	Niagara Falls, 15/08/99 6 : 29 AM 4) Hỏi: <i>Người đời không có cơ hội nhìn qua kỳ quan tận mắt thì khi chết tâm bất an tại sao ?</i> Đáp: Thưa người đời chưa có cơ hội nhìn qua kỳ quan của Trời Đất thì khi chết cảm thấy thiếu thốn cảnh đẹp của trời đất thì khi chết tâm bất an là chưa thấu triệt cảnh đời. Kệ : Sống đời không hiểu cảnh hồn nhiên Tâm thức chưa vui lại cảm phiền Nguyên lý chưa rành tâm vọng động Bình tâm tu luyện tự thông yên.
Niagara Falls, 16/08/99 4 : 56 AM 5) Hỏi: <i>Sử sách để lại có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thưa sách sử để lại rất hữu ích cho người kế tiếp đọc và hiểu thêm sự có có không không của tâm thức. Kệ : Vạn sử trên đời bởi nhứt không Nhìn qua hiểu được trí phân tông Vạn linh phát triển tùy duyên thức Hành pháp chơn thành tự hiểu không.	Niagara Falls, 17/08/99 9 : 01 AM 6) Hỏi: <i>Tâm bất phục có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thưa tâm bất phục rất có hại cho tâm lẫn thân. Kệ : Tự mình tạo động trí không minh Động loạn tâm tư khó tiến trình Chuyển động không thành tâm khó hiểu Bình tâm thanh tịnh tự mình minh.
Niagara Falls, 18/08/99 7 : 22 AM 7) Hỏi: <i>Cuộc thay đổi có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thưa cuộc thay đổi, mà tâm thức không thay đổi thì lập trường vẫn vững tiến. Kệ : Tùy duyên tận độ quý như thường Phá chấp giải mê tâm tạo ánh gương Hạnh đức tràn đầy Trời Phật chứng Quy nguyên nguồn gốc chuyện vô thường.	

MÃU ÁI 59

*Bản thân lây lất hằng ngày
Say sưa động loạn phơi bày chuyển theo
Tiến theo tùy mức lái lèo
Chạy theo thế sự thân nghèo phải mang.*

Sự lần lượt chuyển thân tùy theo hoàn cảnh và mức độ thấu phát của mọi lương tri lương năng, tiến theo mức tiến và dừng lại nơi hồi điểm sau sự kích động.

*Sống trong sự thế pháp phòng
Con vui nhìn mẹ, mẹ phòng cho con
Âm thanh trao đổi nỉ non
Tình thương con mẹ vuông tròn đôi bên.*

Sự bảo vệ chung là nền tảng của sự sống, sự sân hận là sự cô lập đau thương, âm thanh êm dịu lúc nào cũng hòa cảm với tình thương, còn tiếng nói gay gắt là sự rạn nứt của nội tâm.

*Mau mau hối cải tự tâm
Thâm tâm thanh tịnh chớ làm ngoại lai
Thiên Không sáng chiếu đêm ngày
Tiến lên sẽ được an bài phân minh.*

Sự hồi tâm để diệt mọi sai lầm là sự cứu cánh cho phần hồn sớm hướng về thanh tịnh. Tự mình mới là chánh pháp, tự tiến mới thấu đáo được chơn đạo.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 9/1/1972)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THA LỰC & TỰ LỰC

Khi ta còn yếu, ta phải nương nhờ vào tha lực của bên ngoài (như Tổ, Thầy, Bề Trên v.v...) để được đi tu tiến, chứ không phải để ỷ lại, và quên ý thức tự tu tự tiến.

Đạt được cái tâm thanh tịnh đâu phải là chuyện dễ, đó cũng chính là một thành quả đòi hỏi nhiều khó nhọc, trì chí luyện tập, đó là sự nhẫn nhục và hòa ái cần yếu mà hành giả phải đạt đến trên đường tu học. “Nhẫn sao đừng động mới là linh!”, điều này nếu không lo tự lực thì không có tha lực nào có thể giúp mình được cả. Nó là Tâm Pháp. Chỉ có tự tu tự sửa mới đi đến thành công được, chứ không ai có thể giúp mình được. Tha lực, quyền năng Bên Trên chỉ có thể ban cho ta “Tài Năng”, chứ không thể ban cho ta “Đức Độ”.

Cho nên, trên đường xây dựng Tâm Linh, ta cần cả tự lực lẫn tha lực – có Trời mà cũng có Ta – thiếu một làm sao tiến, thiếu một là chưa đủ chân lý, chưa thấy được gốc của Đạo, chưa hiểu được nguyên lý của Cha Trời.

Ta là học viên của Càn Khôn Vũ Trụ, phải chịu hạ mình học hỏi ở tất cả mọi nơi mọi giới, phải thông hiểu mọi mặt. Ta phải hòa với tất cả, chứ không nên chia rẽ, chấp nê giữa phái đạo này với phái đạo nọ. Còn chấp, còn tranh, còn hơn thua cao thấp là vẫn còn đi trong eo hẹp của bản ngã phàm phu, còn cống cao ngã mạn, chưa đạt được cơ bản của Đạo Hạnh Khiêm Tôn Nhẫn Hòa, Yêu Thương và Đạo Đức, vậy làm sao đi đến chỗ Viên Thông gọi là Đắc Pháp, Đắc Đạo?!

Ta không nên phân chia Hữu Vi và Vô Vi, Tự Lực và Tha Lực, Trời và Người nữa, mà xem nó như một tổng thể sống động, thiên biến vạn hóa, tùy thuộc ở tâm thức giác, linh hoạt ứng dụng của chính mình.

Ta không nên mê Hữu Vi, không phủ nhận Vô Vi, cũng không ỷ lại tha lực và quên mất tự lực hoặc ngược lại. Vô Vi và Hữu Vi, Tha Lực và Tự Lực phải hòa điệu và đồng hành chuyển biến thăng hoa. Thiếu một trong hai là khiếm khuyết không tròn, không biết sử dụng thì tất cả đều trở nên vô ích.

Nếu hiểu và biết tùy nghi ứng dụng thì Hữu, Vô đều là Chân Thiện Mỹ, Tha Lực và Tự Lực đều hữu ích vô cùng cho Phần Hồn đạt đến Chân Lý cao siêu và tỏ thông Đạo Cả.

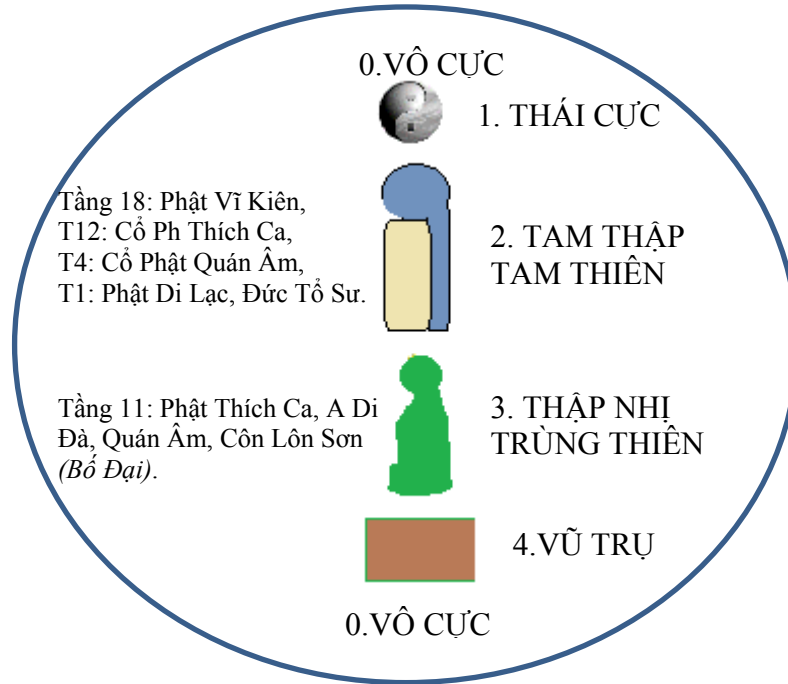
TỰ TU TỰ TIẾN

Tự tu tự tiến tự tìm ta
Thanh tịnh thân tâm tỏ thiện tà
Thao thức thẳng thiên tâm thường thức
Thản thanh tự tại tánh tình ta
Trong thanh tồn trực thông thẳng tiến
Trong thiện tiềm tàng tự thấy ta
Tâm thiếu tình thương thân tán tận
Tánh thường tịch tịnh tỏ tường ta.

(Mai Chắt, 05/11/2013)

SƠ ĐỒ ĐẠI THIÊN ĐỊA

1. **Vô Cực tạo ra Thái Cực**, Khí Hồn Độn phân âm dương.
2. Năng lượng âm dương xuống đầu của **Tam Thập Tam Thiên** (*Trung Thiên, 33 tầng*):
 - Điện dương (*thanh điện*) xuống xương sống,
 - Điện âm xuống một kinh mạch song song.
3. Năng lượng âm dương xuống đầu của **Thập Nhị Trùng Thiên** (*Thánh Giới, 12 tầng*):
 - Điện dương xuống xương sống và
 - Điện âm qua Tháp Linh Sơn xuống ngũ tạng.

(*Thánh Giới hình giống một người ngồi, không tay chân, tầng 10 là vị trí huyết Hiệp Tích*).
4. Năng lượng âm từ Thánh Giới xuống **Vũ Trụ**. Vũ Trụ giống vài chiếc bánh chưng xếp chồng lên nhau. Vũ Trụ có 3.000 quả địa cầu. Vũ trụ do căn bản của thanh quang (*điện âm*) tạo thành,

không có việc gì đúng ở đây, ai cũng đều phải tu sửa.

Tổng cộng có 6 Thượng Đế:

- Vô Cực có một Lý và một Khí. Lý chính là **Thượng Đế Vô Cực** (*cao nhất*).
- Thái Cực có **Thượng Đế Thái Cực** và hai khí âm dương.
- Trung Thiên có **Đức Cha Trời** (*Nguồn Cội*) và **Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn** (bên vô).
- Thánh Giới có **Huyền Huyền Thượng Nhân** (*gốc của Thiên Tiên*) và **Ngọc Hoàng** (*Khối Địa Tiên cai quản Vũ Trụ*).

*Khuông bửu Võ
Los Angeles, (sửa) ngày 20/5/2017*

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VT, ngày 01/06/99

Thầy kính thương,

Hôm nay con vẫn còn có cơ hội để gửi đến Thầy những tâm tư suy nghĩ hạn hẹp và nhỏ bé của con :

Nhìn Đại Hội vừa mừng vừa tủi
Mừng Vô Vi quy tụ năm châu
Tủi thân chưa đủ phước duyên
Nên chưa được bước chân lên thuyền từ

Bên đây chúng con mặc dù sống trong hoàn cảnh khó khăn, nghịch cảnh cũng nhiều, đủ để sửa và dẫn tiến tâm linh của chúng con nhanh hơn.

Mỗi lần nhận được những món quà nhỏ tinh thần chúng con rất mừng chuyển nhau trong niềm vui gần gũi và gắn bó với Vô Vi nên :

Hàng đêm con nguyện con cầu
Cho Thầy khỏe mạnh dắt dìu chúng con
Chúng con lên hết trên thuyền
Cùng Thầy lèo lái con thuyền Vô Vi

Con : Mừng Thầy tuổi hạc đã cao
Mừng Thầy khỏe mạnh hồng hào nước da
Mừng Thầy tuy xác có già
Mừng Thầy hồn vẫn trẻ hoài vui tươi
Mừng Thầy đi đứng thong dong
Mừng Thầy mắt sáng như là vì sao
Mừng Thầy sống thọ vạn niên
Mừng Thầy khỏe mạnh dắt dìu năm châu.

Con kính bút,
T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal ngày 5 tháng 7 năm 1999

T. con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 1 tháng 6 năm 1999 được biết con cảm thức nhiều điều đạo tâm, quý đại hội tâm linh, cảm tác được mấy giòng thơ yêu quý, sau sự dày công tu luyện của chính con.

Thuyền từ ban rải khắp nơi nơi
Có điển khai thông rõ ý Trời
Khai triển tâm linh đồng chuyển tiến
Minh lời chơn thật cũng do Trời
Thực hành có lúc nghỉ ngơi
Có khi hiểu được có lời độ tâm
Cảm thông nguyên lý mừng thầm
Tâm tâm chơn lý diệu thâm
Trí tâm tu luyện âm thầm giải mê
Thực hành tự trở lộn về
Quê xưa chốn cũ mãi mê thực hành
Có Trời có đất có thanh
Tâm giao giao cảm thực hành đến nơi
Thiên đàng thắng cảnh không lời
Tu hành chất phác đến nơi an toàn
Thế gian đóng mở nhiều màn
Tâm tu tự giác vượt sang đạo đời
Bình tâm thức giác hợp thời
Quý yêu muôn loại đời đời dựng xây
Dù cho biến chuyển đổi thay
Tâm thành tự tiến tự quay vào lòng
Sửa mình tiến hóa thong dong
Trong không mà có một lòng tự tu
Vía hồn thanh nhẹ ngạo du
Biết mình biết họ biết ngu tại trần
Thực hành tự xét tự phân
Đời là tạm cảnh ân cần dựng xây.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Arrowhead, ngày 12 tháng 5 năm 1984
HÀNH TRANG

Hành trang chỉ có một lời
Quy không thanh tịnh hợp thì thức tâm
Diệu hòa thiên địa giao tầm
Trong không mà có, mừng thầm mở mang
Chuyển xoay xoay chuyển luận bàn
Đời là tạm cảnh cảm an tiến hòa
Lý Trời giao cảm chẳng xa
Người hòa thiên ý, người hòa tình thương
Phật Trời thực hiện gieo gương
Giúp cho sanh chúng tự lương tự đi
Bàn qua thuyết lại tự ghi
Xa gần quy một giải thì nội tâm
Lâm than giải tỏa mừng thầm
Đâu là thiện giác đâu tầm điển quang
Từ đời qua đạo chuyển sang
Quy hình chơn trạng mở màn đạo tâm
Cha Trời ban rải nguyên âm
Thâm phân thâm giải thâm tâm đường đi
Sắc duyên duyên sắc tạm ghi
Thức hồn tự tiến, nghĩ suy bận lòng

Cơ tầng giao cảm thức phòng
Quy nguyên chơn giác tự tông thiên cơ
Giải bày thanh lọc giác mơ
Quy không thanh nhẹ rõ giờ thăng hoa
Cần khôn vũ trụ một nhà
Một Cha một Mẹ một tòa án tâm
Thực hành điều luyện truy tầm
Nguồn thanh chơn lý phương châm trở về
Chẳng còn lý luận khen chê
Nơi nào cũng thế cũng về đến nơi
Hành trang chỉ có một lời
Trời cao ban thức tại đời học tu
Thế gian có mất như mù
Có tai như diệc tạo ngu tạo khờ
Miệng thì lý luận thiên cơ
Mũi thời hít thở chẳng giờ phân minh
Khổ rồi mới rõ chơn tình
Cảnh đời khảo đảo tâm linh dừng hành
Dẹp phần lý luận đấu tranh
Thực hành hướng thượng giới thanh hợp hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

(Đức Thầy viết bài này trong thời gian tìm đất xây TV Vĩ Kiên.)

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Bốn

GÀ TRỒNG GÁY VÓN VÌ TU KHẤU ĐỨC

LỪA NGỰA CHỖ NẶNG BỞI TRẢ NGHIỆP TRẦN

Phật Sống Tế Công
Giảng ngày 19 tháng 2 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

*Nhân kì lục súc vương thành quần
Tư ỷ tam san dụng lực cần
Phụ mẫu thâm tình đa đạm vọng
Sinh tài động vật giá cân cân.*

*Lung kê hữu thực thăng oa cận
Giã hạc vô lương thiên địa khoan
Phạ tử tham sinh nguyên nhất lí
Thành nhân thụ nghĩa nghiệp chương hoàn.*

Dịch

Nhân khi lục súc hợp thành đàn
Ba bữa cho ăn làm việc chăm
Cha mẹ tình thâm thường nhậ nhẻo
Kiếm lời động vật lợi muôn phần.

Gà nhà thực phẩm kẻ môi miệng
Hạc nội không lương rộng đất trời
Sợ chết tham sinh cùng một lẽ
Tu nhân tích đức nghiệp xa rời.

Tế Phật: Người đời nuôi súc vật đều mong nó sinh sôi nảy nở thành đàn thành lũ, cho nên đã hết lòng hết sức chăm sóc chúng, một là để giúp đỡ công việc canh tác, hai là có thể bán lấy tiền. Cho nên sự hiếu thảo đối với cha mẹ nhiều khi còn thua kém, ngày ba bữa chăm lo đầy đủ, khi đau ốm liền được

chạy chữa thuốc thang, nơi ăn chốn ở đều được sửa soạn sạch sẽ hợp vệ sinh. Khi cha mẹ đau ốm con cái liệu có lo lắng bằng không? Người đời nuôi gà, vịt, heo, bò đều mỗi ngày ba lần đứng giờ đứng giấc cho chúng ăn uống no nê, lỡ chúng bệnh hoạn, lập tức mời ngay thú y đến chữa trị, chốn ở được dọn dẹp sạch sẽ, cùng rắc thuốc sát trùng, tất cả được phục vụ chu đáo. Còn đối với cha mẹ nếu như không làm được như vậy hẳn là phạm tội bất hiếu. Do đó những ai trót đã lầm lỗi, phải mau mau phản tỉnh sửa đổi tánh tình.

Con người đều ham sống sợ chết, bị muỗi đốt cũng không chịu nổi, phải đập chết nó bằng được mới thôi. Bị chê bai lòng đau như dao cắt, dùng đòn roi giận, nhìn nhân loại đều thấy mọi người rất quý trọng sự sống của mình, đó là lẽ đương nhiên. Kinh Hiếu có nói: “Thân thể tóc da, nhân từ cha mẹ, không được gây thương tổn, đó là đầu mối của đạo hiếu vậy”. Song ngược lại nếu vì quốc gia tận trung, vì dân tộc tận hiếu, hi sinh tính mạng, thì đó là đại trung đại hiếu, hi sinh cái ta bé nhỏ, hoàn thành cái ta to lớn. Một người xả thân có thể cứu hàng vạn sinh linh, cái chết này tuy chết mà không chết, nên gọi là “tái sinh” và linh hồn lên cõi trời, tiêu dao miền cực lạc, ngàn năm dân chúng hương hoa dâng cúng. Loài vật nhỏ bé, bị người giết làm thịt cũng là nghĩa cử hi sinh, cho nên người đời phải luôn luôn tỏ lòng biết ơn, chớ có lo ăn cho đầy bao tử rồi quên mọi sự. Dương sinh chuẩn bị lên đài sen.

Dương Sinh: Xin vâng lệnh, thưa bữa nay ân sư dẫn con tới phòng vấn nơi nào?

(còn tiếp)

